

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. august 2012
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Dan Bjerring
Sagsnr.: 2012-0032-0314
Dok.: 508181

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 268 (Alm. del), som Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg har stillet til justitsministeren den 11. juli 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Frank Aaen (EL).

Morten Bødskov

/

Dan Bjerring

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 268 (Alm. del) fra Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg:

”Vil ministeren overveje en ændring, hvor honoraret mere bestemmes ud fra et takstsystem end ud fra kurators egen timeopgørelse?”

Svar:

Jeg kan oplyse, at kurators vederlag fastsættes af skifteretten efter en konkret bedømmelse på grundlag af en begrundet indstilling fra kurator. Indstillingen skal indeholde oplysninger om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, som kurator har varetaget, og om, hvornår opgaverne er udført, jf. herved konkurslovens § 239, stk. 1.

Efter konkurslovens § 239, stk. 2, skal fastsættelsen af vederlaget ske ud fra en samlet vurdering af det udførte arbejde, og der skal ved denne vurdering navnlig tages hensyn til arbejdets omfang og boets beskaffenhed, det med arbejdet forbundne ansvar og det under de givne omstændigheder opnåede resultat.

Konkurslovens § 239 har fået sin nuværende udformning ved lov nr. 396 af 30. april 2007. Lovforslaget bag lovændringen, der blev vedtaget af et enigt folketing, bygger på Konkursrådets betænkning nr. 1484/2006 om hurtigere behandling af konkursboer.

Det fremgår af betænkningen, at spørgsmålet om et takstbaseret vederlags-system med tilhørende vejledende retningslinjer blev nøje overvejet af Konkursrådet.

Konkursrådet konkluderer i betænkningen s. 84 ff. (i lighed med et tidligere udvalgsarbejde på området fra 1986), at der ikke vil kunne peges på et bedre grundlag for udarbejdelse af vejledende retningslinjer og takster for fastsættelsen af kurators vederlag end størrelsen af boets aktivmasse.

Konkursrådet anfører imidlertid samtidig – bl.a. på baggrund af egne undersøgelser af en række konkursboer – at der i praksis ikke ses at være den fornødne sammenhæng mellem aktivmassens størrelse og karakteren og omfanget af det arbejde, der er forbundet med behandlingen af det enkelte konkursbo.

Konkursrådet konkluderer herefter, at indførelsen af et system med vejledende takster for kurators vederlag, der tager udgangspunkt i aktivmassens størrelse, vil medføre betydelige vilkårlige ændringer af kurators vederlag i langt de fleste boer i enten opad- eller nedadgående retning sammenlignet med de vederlag, der rent faktisk [dengang som nu] udmåles af domstolene på baggrund af en skønsmæssig vurdering af det arbejde, kurator har udført.

Konkursrådet frarådede på denne baggrund indførelsen af et takstmæssigt vederlagssystem og henviste herved bl.a. til, at kuratorer typisk er advokater med høj grad af specialiseret viden inden for erhvervslivets forhold, og at der ikke kan ses bort fra, at et vilkårligt og eventuelt markant nedsat vederlagsniveau vil få disse advokater til at søge indtjeningen ved at udføre opgaver på andre retsområder eller i hvert fald i visse tilfælde ikke at anvende det antal timer på det enkelte bo, som en bobehandling af høj kvalitet ellers ville tilsige, men blot det antal timer, som en akkurat forsvarlig bobehandling kræver.

Konkursrådet anbefalede i stedet en række ændringer af konkursloven, der tilsammen havde til formål at retablere og styrke skifterettens tilsyn med bobehandlingen og dermed bl.a. sikre, at skifteretten fik et langt bedre grundlag for at foretage det skøn, som hidtil havde været – og efter Konkursrådets opfattelse under alle omstændigheder fortsat måtte være – en central del af vederlagsfastsættelsen. Disse anbefalinger blev gennemført ved lovændringen i 2007.

Det bemærkes i øvrigt, at et konkursbos kreditorer har mulighed for at følge med i kurators bobehandling, bl.a. via de løbende redegørelser for behandlingen, som kurator skal sende til såvel kreditorerne som skifteretten, jf. herved konkurslovens § 125. Skifterettens fastsættelse af vederlag til kurator træffes ved en beslutning eller kendelse, jf. konkurslovens § 247, stk. 1, som kan kæres til landsretten, jf. konkurslovens § 248, stk. 2. Det kan imidlertid konstateres, at kreditorerne – herunder de meget ressourcerstærke kreditorer – i praksis kun yderst sjældent finder anledning til at gøre indsigelse mod de kuratorsalærer, som de i realiteten betaler for.

Jeg finder på denne baggrund ikke umiddelbart grundlag for at overveje spørgsmålet om takstmæssig fastsættelse af kurators vederlag på ny.